

[Holger Hausen.]

mulighed for en bedre trivsel for mennesker ikke alene i byområderne, men også på landet, hvor man egentlig skulle tro, at de naturlige vilkår for at opnå trivsel og et godt miljø var åbenbart til stede. Men afvandringsproblematikken kan godt betyde, at det, man måske fra byens side kunne betragte som et godt trivselsmiljø, i stedet for bliver noget nær det modsatte, et miljø, som præges af en museumsagtighed, som ingen, der lever i det, ønsker sig.

Vi har altså et dobbelt formål, men jeg vil gerne afvise, at der i vores oplæg her skulle være tale om nogen dobbelthed endsiige nogen halvhed. Hr. Orla Møller brugte begge bemærkninger. Det forstår jeg ikke. Det, vi har lagt op til, er, at vi vil undersøge disse ting, og jeg har på venstres vegne i fremsættelsestalen udtrykkelig sagt, at vi ikke vil afvise — det siger jeg også til hr. Svend Haugaard og til hr. Arne Larsen — at der må gribes til stærkere midler, men vi føler bare ikke, at vi — så lidt som vi tror, at nogen anden her i det høje ting — har disse midler klar og præsent i dette øjeblik, og derfor må vi gå den omvej, som folketinget og regeringen også måtte gå, da forureningsproblematikken skulle til egentlig behandling. Da måtte man bede nogle folk om at sætte sig sammen og komme med nogle forslag og gøre det hurtigt. Det blev løst på fortrinlig vis, og vi kunne ønske os, at denne problematik kunne få den samme behandling. Hvilke konsekvenser vi så til den tid skal drage, må vi naturligvis se til den tid.

Jeg vil gerne slutte med at understrege, at vi har med dette oplæg ikke tilkendegivet, at vi mener, vi hermed løser disse problemer. Vi har peget på, at vi mener, at byfordelingsreformen må videreføres, fordi skattetrykket stadig væk er så forskelligt i de forskellige egne af landet. Vi har her og på anden måde i folketinget peget på et videre arbejde med udflytning af statsinstitutioner, vi har i oplægget her peget på, hvad takstpolitik betyder for udviklingen i det danske samfund, og hvad takstpolitik betyder for erhvervsudflytning og erhvervsudvikling. I en tid, hvor televæsen og telekommunikation får stedse større betydning, er det helt åbenbart, at takstpolitik vil have en væsentlig indflydelse på industrilokali-

ring og på erhvervslokalisering i det hele taget.

Venstre tog forleden ved behandlingen af lovforslaget om en ændring af politi- og retskredsinddelingen det standpunkt, at man i allerhøjeste grad må se på den offentlige service i de områder af landet, der er stagnerende erhvervsmæssigt, og i modsætning til den højtærede justitsminister ønsker vi gennem vores stillingtagen til spørgsmålet om offentlig service, her manifesteret i rets- og politikredsinddelingen, i allerhøjeste grad at tage netop lokaliseringspolitiske og egnspolitiske hensyn.

Vi har i vores oplæg peget på, at hovedstaden har en meget stor værdi for Danmark, og at hovedstaden netop bør have mulighed for at udvikle de faciliteter og de egenskaber, der gør den attraktiv som centrum for Nordeuropa, i hvert fald for Norden. Vi tror, at mulighederne for, at sådanne aktiviteter og faciliteter kan udvikles og hovedstadens borgere trives, skabes ved en rigtig lokaliseringspolitik, der betyder, at en del af den udvikling, som ellers ville foregå i hovedstadsområdet, går dette område forbi og dermed giver plads for den rigtige.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg har kun nogle få bemærkninger.

Det, der vel har været det gennemgående spørgsmål for stort set alle ordførere, har været, om det er samfundet, der skal dirigere os, eller det er os, der skal dirigere samfundet, og jeg er da enig i, at det helst skulle være sådan, at vi havde en styring af det samfund, vi lever i. Jeg håber også, at den klare tilkendegivelse både fra hr. Burgdorfs, hr. Svend Haugaards og hr. Arne Larsens, måske lidt mindre klar fra hr. Holger Hansens side, er ensbetydende med, at når vi kommer med et forslag til lands- og regionsplanlægning, er man også villig til at sætte den politiske styring, som i dag og i alle årene har været savnet, bag ved den planlægning, der bør og skal ske.

Må jeg sige til hr. Svend Haugaard, som jeg på mange måder kan være enig med angående spørgsmålet om storbyens problemer, at jeg ville håbe, at man ved at neddæmpe storbyens vækst kunne klare de problemer, som hr. Svend Haugaard nævn-